

TIL JANE!

**Du kom fra den verden, hvor sjælen bli'r dannet.
Ved midnatstid er du iblandt os blidt landet.
Du fødtes for tidligt og var ganske lille,
men frisk som en fisk i den klare gilde.**

**Din storebror kom "lille old" at besøge,
men lege med dig var ej værd at forsøge.
Du sov hele natten – som slet ikke alle.
Om norgenen måtte jeg tit på dig kalde.**

**For du ville spise og sove og spise.
Du havde jo travlt, du ville bevise,
at skønt du jo fødtes for tidligt og lille,
så gjaldt det at gro – der var meget du ville.**

**På Storebæltsfærgen en dronning vi mødte.
For dronningen, Ingrid, vi ville os flytte.
Hun standsede op, og om Jane hun udbrød:
"Hvor blå er de øjne, hvor solbrun en glød!"**

**Den lille Miss baby blev døbt meget fornemt
på slot Løgismose – det var yderst bekvemt!
Vi boede nemlig en kort tid på slottet,
og du var tilfreds – har rigtig dig godtet!**

**Du kravlede nødigt, at stå det var bedre,
og kravle var bare sig selv at fornede.
Dit mål det var gå, og det skulle straks være.
Du brugte din sommer på godt det at lære.**

**Og hen i september ku' benene bære.
Du susede rundt – overalt var på færde.
En dag du dig klemte helt ned under lågen,
for nok var du lille, men også lysvågen.**

**Der sad du på fortovet, nød vist trafikken,
men stopper blev sat for den farlige kikken.
Med Jørgen du kunne nu lege en masse.
I legetøjsstakke I var veltilpasse.**

**Et legetøjsskab , der var højt, var lidt farligt.
Helt ærligt så var det nu nok uforsvarligt.
Det væltede bragende over jeg begge.
Men I to, I lod jer nu ikke forskrække.**

**I grinede som et par flækkede træsko.
Det her det var bare et rent eldorado!
Der sad i begravet i alt legetøjet.
Jeg sjældent har set jer i den grad fornøjet.**

Vi flytted' til Fyn. Godt for dig, at det skete,
for her fandt du Lise og Karen Margrethe.
Fra morgen til aften I legede herligt.
Det småbørnevenskab var nu noget særligt.

På skolen vi boede, spiste vi middag.
At finde til salen for dig var en let sag.
En dag gik du ned. Du var væk, var forsvundet.
Jeg ledte og ledte, du blev ikke fundet.

Panikken nu langsomt men sikkert sig bredte.
Eleverne rejste sig – hundrede ledte.
En gæst fra Jamaica var heldig, blev finder.
"Hello, she is here!" - - Lille treårs forsvinder!

Du ville jo bare en middagslur have
og slet ikke uro og ængstelse lave.
Den fremmede fandt skam da også din dukke.
Din "doll" sov endnu under buskenes lukke.

Med Jørgen du gik på en fin danseskole.
Til afdansningsbal i den fineste kjole
Med Jørgen i hånden og sløjfe på benet,
der stod du og ventede' ved døren forstenet.

I skulle gå forrest – du nægtede' det pure.
skønt yndig og dygtig du slet ikke turde.
Man bad mig dig tvinge med fyndige gloser.
Jeg valgte at love jer kæmpeslikposer.

En dag var at cykle det nyeste nye.
Du ville som Jørgen på vejene stryge.
Du lærte det kvikt. "Mor se – jeg er oppe!
Jeg cykler, jeg cykler, MEN KAN IKKE STOPPE!

Vi nød friluftsbadet , en fryd sommerdage.
Mor medbragte mad, sodavand og lidt kage.
Du svømmede ikke – sprang kækt ned i vandet
Og "hundede", til du ved trappen var landet.

En jul blev for dig noget nyt, noget særligt.
Først gaver at få. Det er altid så herligt.
Så juledag ekstra at få lille Lone,
Og nu storesøster var værd at betone!

En jul blev for dig noget nyt, noget særligt.
Først gaver at få. Det er altid så herligt!
Så juledag ekstra at få lille Lone –
Og nu storesøster – var værd at betone!

Et nyt hus vi bygged' – af plads var der meget.
Et værelse fik du, som helt var dit eget-
I landsbyens skole du started' din færden.
Det viste sig være en helt anden verden.

Som velkomst så fik du jo tyd'ligt at vide,
din bror var så klog, og hvor han kunne slide!
Nu skulle det vise sig, var du helt deroppe?
Du tænkte vist blot: Hun kan rende og hoppe!

Det viste sig faktisk at gå ganske nyf'ligt.
og regning især faldt dig let – det var tyd'ligt!
I lege og gåder din hjerne var klar.
Du altid lynhurtigt fandt rigtige svar.

En fødselsdag holdt du med masser af gæster,
for det er jo sjovt med de helt store fester
På fødselsdagsbordet lå stabler af gaver,
og du af det hele var stolt indehaver.

Til jul under træet lå pakker og vented'.
Og en efter en blev de udsøgt og hented'.
I bjerge af gaver så glemte vi næsten
Der lå to par ski under sofa'n for resten!

En sensommernat kom så Lotte til verden.
Det præged' nu ikke så meget din færden.
Du blev ikke udnævnt til barnevognsfører,
for masser af piger jo bad om at køre.

Der skete et skred og en ændring af livet.
En dag så var pludselig ingenting givet.
En far, der var ny – og at flytte fra landet.
I sandhed dit liv var nu blevet et andet!

Det sværeste for dig, mens du var i Polen,
det var uden tvivl, hvad der sket i skolen.
Du sprogligt sad fast, og du kom ingen vegne,
men flittig du var til at regne og tegne.

Det lysnede dog. Der kom helt andre dage.
Vi vendte jo alle til Danmark tilbage.
Vi udvalgte Sjælland til lykken at prøve,
og nu var det far, der på dansk sku' sig øve.

I Magleby skolen det kneb dig at lære,
at bogstavopstilling skal helt rigtig være.
På Østerbro kom du i nonernes skole.
Her lærte du snart på din stovekunst stole.

Vi flytted' fra Dragør – i Kokkedal bo'de.
Til Rungsted vi kom – vi var kommet på fode.
Et kæmpehus og med udsigt til stranden,
men næsten umuligt at finde hinanden.

Så flytted' vi langt. Det var Danfoss, der kaldte.
Et bondehus først, så det næste vi valgte.
Vi ville jo gerne det rigtige finde.
I bondehus blev du vor konfirmandinde.

I Stevning på Als en villa vi bygged'.
Med gæster til kortspil du rigtig dig hygged',
hvis ellers var tid for dit skolearbejde –
men der var der intet, man ku' dig bebrejde.

I Sønderborg fik vi en sød lille pige –
på dejlige børn var vi mere end rige!
Ved fødsler en mor skal en gave jo have.
En kro i en skov, det blev min barsels gave.

Vor rytterkro blev til et dansested ændret.
For unge blev kroen snart rock music centret,
Gymnasium, studier lang tid jo tager,
men penge at tjene skam ungdommen drager.

I arbejded' begge med stor ekspertise.
I baren stod Jørgen – du som servitrice.
Et tillæg ti lønnen jer begge blev givet,
og det var en partner, en fælle for livet!

Johannes var trofast. Hver lørdag han var der.
På kroen der var jo en kærlig opvarter.
Og hurtigt han fik sig den sælsomme vane
at lufte vor hund og at lufte vor Jane.

Så blev du student, og du ville studere.
I Odense måtte du så dig placere.
Johannes – oh ve! – måtte blive tilbage.
Det var ikke just Johannes' lagkage!

Det endte med begge til Odense farted'.
På OU du som mediciner straks started'.
Og ingeniør for Johannes var drømmen,
skønt først han det følte som svømme mod strømmen.

Nu var I et par, og I boede sammen.
Og fyret var du, mens Johannes var flammen.
Så ville I giftes – I var helt parate.
Matthiesen-familien skulle nu starte!

I Grønholt i kirken der mødte I begge,
og hele familien sad der på række.
Det var så romantisk at se jeres glæde,
med strålende smil ud af kirkens dør træde.

Nu kom der en tid, hvor der skete en masse.
De kommende år fik I meget at passe.
Naturligvis skulle I flittigt studere,
men det var kun småting – der var meget mere.

Birgitte og Bjarne og Erik på række
Bevirkede, I måtte dagsplander lægge.
For tid skulle være til børnene nyde –
en lykkelig barndom kan alting betyde!

Som "tidsfordriv" huset I bor i, I bygged',
og dertil kom haven som var nyudstykket.
"Man kan, hvad man vil" – det I altid højt priste.
Eksamenspapirer I også fremviste!

Fra nu af så gik det blot fremad og fremad.
Til arbejde glad – li'så glad gik det hjemad.
Speciallæge var du endelig blevet.
Jeg tror nok, at det stod i stjernerne skrevet!

I Danmark, i Polen Johannes blev leder.
Man ligger jo lige præcis, som man reder!
Skønt begge kom til spille vigtige roller,
hinanden i hånden I stadigvæk holder.

Med tiden kom Kenneth og Karin og Gitte,
og nu I to bor i familiens midte,
hvor Casper, Michella og Ella-Kathrine
samt Asbjørn mødes som fætter, kusine.

Andreas og Nicolai – de to er Fynbo'r,
så de kommer tit hen til farfar og farmor.
Når alle er samlet, skal dækkes til fjorten,
Og så får du travlt som et lyn og som torden!

Til jul I i årevis samled' os alle.
En hjertelig tak skal der derfor her falde!
Vi elskede torsken med øller og snapse –
hvor skænt er det ikke en sådan at hapse!

Nu er I lidt ældre – på kræfterne sparer,
så Jorden rundt I nu flyver og farer.
På Als er I tit – og I tømrer og banker.
En skitur til Østrig der hvert år jo vanker.

Det sker I er hjemme, er i biografen-
Der slapper I af, mens I nedsvælger kaffen.
Så ser vi på tilbud på rejser og planer,
Og vips! I er væk, før nogen det aner!

Til sidst vil vi sige dig, Jane vor datter:
Du har en værdi, som du næppe selv fatter!

Er dygtig og klog og den kærligste pige!
Det er lige det, disse vers skal dig sige!

mor og far